

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

25 noiembrie 2014*

„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul împiedicării proliferării nucleare — Înghețarea fondurilor — Eroare de apreciere — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Cerere de daune interese”

În cauza T-384/11,

Safa Nicu Sepahan Co., cu sediul în Ispahan (Iran), reprezentată de A. Bahrami, avocat,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat inițial de A. Vitro și de R. Liudvinaviciute-Cordeiro, ulterior de R. Liudvinaviciute-Cordeiro și de I. Gurov, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect, pe de o parte, o cerere de anulare în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 26) și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1) și, pe de altă parte, o cerere de daune interese,

TRIBUNALUL (Camera întâi),

compus din domnul H. Kanninen, președinte, doamna I. Pelikánová (raportor) și domnul E. Buttigieg, judecători,

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 4 martie 2014,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Prezenta cauză se înscrie în cadrul măsurilor restrictive instituite în scopul de a face presiuni asupra Republicii Islamice Iran pentru ca aceasta din urmă să pună capăt activităților nucleare care prezintă un risc de proliferare și dezvoltării vectorilor de transport de arme nucleare (în continuare, „proliferarea nucleară”).
- 2 Reclamanta, Safa Nicu Sepahan Co., este o societate pe acțiuni iraniană.
- 3 Numele unei entități identificate drept „Safa Nicu” a fost înscris pe lista entităților implicate în proliferarea nucleară care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39), prin Decizia 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC (JO L 136, p. 65).
- 4 Pe cale de consecință, numele entității identificate drept „Safa Nicu” a fost înscris pe lista care figurează la anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1), prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 136, p. 26).
- 5 În motivarea Deciziei 2011/299 și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 503/2011, entitatea identificată drept „Safa Nicu” a fost descrisă ca o „[s]ocietate de comunicații care a furnizat echipamente pentru instalația Fordow (Qom), construită fără să fie declarată AIEA”.
- 6 Avertizată fiind de unul dintre partenerii săi comerciali, reclamanta a solicitat Consiliului Uniunii Europene, prin scrisoarea din 7 iunie 2011, să modifice anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010, fie prin completarea și rectificarea înscrierii entității identificate drept „Safa Nicu” pe listele în cauză, fie prin suprimarea sa. Ea a arătat în această privință că fie înscrierea respectivă viza o altă entitate decât pe ea însăși, fie Consiliul a săvârșit o eroare prin înscrierea numelui său pe lista care figurează în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010.
- 7 Întrucât nu a primit răspuns la scrisoarea sa din 7 iunie 2011, reclamanta a contactat Consiliul telefonic, iar la 23 iunie 2011 i-a adresat o nouă scrisoare.
- 8 Înscrierea entității identificate drept „Safa Nicu” pe lista din anexa II la Decizia 2010/413 și pe cea din anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010 a fost menținută prin Decizia 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 319, p. 71) și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO L 319, p. 11).
- 9 În Decizia 2011/783 și în Regulamentul de punere în aplicare nr. 1245/2011, mențiunea „Safa Nicu” a fost înlocuită cu mențiunea „Safa Nicu, alias «Safa Nicu Sepahan», «Safanco Company», «Safa Nicu Afghanistan Company», «Safa Al-Noor Company» și «Safa Nicu Ltd Company»”. De asemenea, cinci adrese din Iran, din Emiratele Arabe Unite și din Afganistan au fost menționate drept informații de identificare privind entitatea vizată.
- 10 Prin scrisoarea din 5 decembrie 2011, Consiliul a informat reclamanta cu privire la menținerea numelui său pe listele din anexa II la Decizia 2010/413 și din anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010. El a constatat că observațiile prezentate de reclamantă la 7 iunie 2011 nu justificau ridicarea măsurilor

restrictive. A precizat că înscrierea entității identificate drept „Safa Nicu” o viza într-adevăr pe reclamantă, în pofida mențiunii incomplete a numelui său. De asemenea, a informat-o pe reclamantă despre modificările menționate la punctul 9 de mai sus.

- 11 Întrucât Regulamentul nr. 961/2010 a fost abrogat prin Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 88, p. 1), numele reclamantei a fost inclus de Consiliu în anexa IX la acest din urmă regulament. Motivarea referitoare la reclamantă este identică cu cea reținută în Regulamentul de punere în aplicare nr. 1245/2011.
- 12 Prin scrisoarea din 11 decembrie 2012, Consiliul a informat-o pe reclamantă cu privire la menținerea numelui său pe listele din anexa II la Decizia 2010/413 și din anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 și i-a comunicat, în anexă, acest din urmă regulament.
- 13 Prin Decizia 2014/222/PESC a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC (JO L 119, p. 65), numele reclamantei a fost retras de pe lista din anexa II la Decizia 2010/413. Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 397/2014 al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 267/2012 (JO L 119, p. 1), numele său a fost retras, în consecință, de pe lista din anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012.

Procedura și concluziile părților

- 14 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 22 iulie 2011, reclamanta a formulat prezenta acțiune.
- 15 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 31 ianuarie 2013, reclamanta și-a adaptat capetele de cerere în urma adoptării Regulamentului nr. 267/2012.
- 16 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat Camerei întâi, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.
- 17 În cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, părțile au fost invitate, prin scrisoarea din 16 ianuarie 2014, să răspundă în scris la anumite întrebări. Părțile și-au prezentat răspunsurile la 31 ianuarie 2014.
- 18 La 4 februarie 2014, părților li s-a solicitat să își prezinte observațiile cu privire la răspunsurile celeilalte părți la întrebările adresate la 16 ianuarie 2014. Părțile și-au prezentat observațiile la 20 februarie 2014. Observațiile reclamantei includeau, în anexă, înscrisuri suplimentare în vederea dovedirii prejudiciului pe care l-ar fi suferit.
- 19 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările scrise și orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 4 martie 2014.
- 20 Ca urmare a desistărilor parțiale operate în replică și în răspunsul său la întrebările Tribunalului, formulat la 31 ianuarie 2014, și a adaptării concluziilor în urma adoptării Regulamentului nr. 267/2012, reclamanta solicită Tribunalului:
 - anularea punctului 19 de la litera B a părții I din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare nr. 503/2011 și a punctului 61 de la litera B a părții I din anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 în măsura în care le vizează pe reclamantă și pe societățile afiliate acesteia;
 - obligarea Consiliului să plătească reclamantei o despăgubire de 7 662 737,40 de euro, precum și dobânzi, cu rata de 5 % pe an, începând de la 1 ianuarie 2013;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

21 Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

1. *Cu privire la cererea de anulare a înscrierii numelui reclamantei pe listele în cauză*

22 În înscrisurile sale, reclamanta a invocat trei motive în susținerea cererii în anulare, întemeiate, primul, pe încălcarea obligației de motivare, al doilea, pe o eroare de apreciere, precum și pe un „abuz de putere”, iar al treilea, pe încălcarea dreptului său la apărare și a dreptului său la protecție jurisdicțională efectivă.

23 Este însă necesar să se constate că, în cadrul primului motiv, reclamanta se limita să arate că actele atacate nu conțin elemente suficient de precise care să permită să se concluzioneze că era efectiv vizată de înscrierea entității identificate drept „Safa Nicu”.

24 Or, astfel cum reiese din răspunsul reclamantei la întrebările Tribunalului, formulat la 31 ianuarie 2014, având în vedere explicațiile furnizate de Consiliu în înscrisurile sale și ulterior în scrisoarea sa din 5 decembrie 2011 și în urma modificării operate prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 1245/2011, ea nu mai contestă faptul că este vizată de înscrierea în cauză.

25 În aceste împrejurări, nu este necesar să se examineze primul motiv.

26 Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere, precum și un „abuz de putere” prin adoptarea măsurilor restrictive în privința sa.

27 Pe de o parte, reclamanta precizează că nu este o societate de comunicații și nu a fost implicată în furnizarea de echipamente pentru situl Fordow (Qom). Ea adaugă în acest context că Consiliul nu a prezentat niciun element de probă referitor la echipamentele pe care le-ar fi furnizat acestui sit.

28 Pe de altă parte, reclamanta arată că, potrivit informațiilor pe care le-a obținut în mod neoficial, numele său a fost înscris pe lista entităților vizate de măsurile restrictive în temeiul unor informații inexacte furnizate de un concurent european pentru a o împiedica să participe la cereri de ofertă importante.

29 Pe de o parte, Consiliul răspunde că motivul întemeiat pe faptul că reclamanta a furnizat echipamente pentru situl Fordow (Qom) este valabil. Pe de altă parte, consideră că susținerea potrivit căreia înscrierea numelui reclamantei pe listele în cauză este întemeiată pe informații inexacte furnizate de un concurent european este incorectă și nu este susținută.

30 În ceea ce privește, în primul rând, motivul întemeiat pe un „abuz de putere”, trebuie amintit că un act reprezintă un abuz de putere numai dacă rezultă din indicii obiective, pertinente și concordante că a fost adoptat în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele declarate sau de a eluda o procedură special prevăzută de tratat pentru a răspunde circumstanțelor cauzei (a se vedea Hotărârea din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, T-390/08, Rep., EU:T:2009:401, punctul 50 și jurisprudența citată).

- 31 În speță, reclamanta nu își susține deloc afirmația potrivit căreia numele său ar fi fost înscris pe lista entităților vizate de măsurile restrictive în temeiul unor informații inexacte furnizate de un concurent european, fără a furniza nici cel mai mic indiciu sau argument în susținerea acesteia și fără a preciza cel puțin care ar fi scopul urmărit în mod real de Consiliu prin adoptarea actelor atacate, altul decât cel de a împiedica proliferarea nucleară și finanțarea sa. Motivul întemeiat pe un abuz de putere nu îndeplinește cerințele articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură, în condițiile în care nu este suficient de clar și de precis pentru a permite Consiliului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe asupra cererii de anulare, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații. Prin urmare, acest motiv trebuie declarat inadmisibil.
- 32 În ceea ce privește, în al doilea rând, motivul întemeiat pe o eroare de apreciere, Curtea a amintit, cu ocazia controlului unor măsuri restrictive, că instanțele Uniunii Europene trebuie, în conformitate cu competențele cu care sunt învestite în temeiul Tratatului FUE, să asigure un control, în principiu complet, al legalității tuturor actelor Uniunii din perspectiva drepturilor fundamentale care fac parte integrantă din ordinea juridică a Uniunii (a se vedea Hotărârea din 28 noiembrie 2013, Consiliul/Fulmen și Mahmoudian, C-280/12 P, Rep., EU:C:2013:775, punctul 58 și jurisprudența citată).
- 33 Printre aceste drepturi fundamentale figurează în special dreptul la protecție jurisdicțională efectivă (a se vedea Hotărârea Consiliul/Fulmen și Mahmoudian, EU:C:2013:775, punctul 59 și jurisprudența citată).
- 34 Efectivitatea controlului jurisdicțional garantat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene impune în special ca instanța Uniunii să se asigure că actul în cauză, care are o aplicabilitate individuală pentru persoana sau entitatea vizată, se întemeiază pe o bază factuală suficient de solidă. Aceasta presupune verificarea faptelor invocate în expunerea de motive pe care se bazează actul menționat, astfel încât controlul jurisdicțional să nu se limiteze la aprecierea verosimilității abstracte a motivelor invocate, ci să privească aspectul dacă respectivele motive – sau cel puțin unul dintre ele, considerat suficient în sine pentru susținerea actului în cauză – sunt întemeiate (a se vedea în acest sens Hotărârea Consiliul/Fulmen și Mahmoudian, EU:C:2013:775, punctul 64 și jurisprudența citată).
- 35 În acest scop, instanța Uniunii are sarcina să procedeze la această examinare solicitând, dacă este cazul, autorității competente a Uniunii să prezinte informații sau elemente de probă, confidentiale sau neconfidentiale, relevante pentru efectuarea unei asemenea examinări (a se vedea Hotărârea Consiliul/Fulmen și Mahmoudian, EU:C:2013:775, punctul 65 și jurisprudența citată).
- 36 Astfel, în caz de contestare, autoritatea competentă a Uniunii este cea care are sarcina să demonstreze temeinicia motivelor reținute împotriva persoanei vizate, aceasta din urmă neavând obligația să facă dovada negativă a netemeinicii motivelor menționate (a se vedea Hotărârea Consiliul/Fulmen și Mahmoudian, EU:C:2013:775, punctul 66 și jurisprudența citată).
- 37 În speță, în răspuns la o cerere a Tribunalului, Consiliul a indicat că singurul element de care dispune, referitor la adoptarea și la menținerea măsurilor restrictive care o vizează pe reclamantă, este o propunere de înscriere provenind de la un stat membru. El a precizat că informațiile conținute în această propunere au fost reproduse în motivarea actelor atacate.
- 38 În aceste împrejurări, este necesar să se concluzioneze că, în condițiile în care în fața Tribunalului reclamanta a contestat că ar fi o societate de comunicații care a furnizat echipamente pentru situl Fordow (Qom), Consiliul nu a dovedit temeinicia acestei afirmații, care constituie unicul motiv reținut împotriva reclamantei.
- 39 Prin urmare, al doilea motiv trebuie admis.

40 În consecință, se impune anularea înscrierii numelui reclamantei de la punctul 19 de la litera B a părții I din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare nr. 503/2011 și de la punctul 61 de la litera B a părții I din anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012, fără a fi necesară examinarea celui de al treilea motiv.

2. Cu privire la cererea de anulare a înscrierii numelui „societăților afiliate” reclamantei pe listele în cauză

41 Reclamanta arată că motivarea înscrierii entității identificate drept „Safa Nicu” pe listele în cauză, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 1245/2011 și preluată ulterior în Regulamentul nr. 267/2012, vizează, pe lângă ea însăși, mai multe dintre aceste „societăți afiliate”. În consecință, ea a solicitat, în replică, anularea înscrierii numelui acestor societăți pe listele respective.

42 Consiliul explică faptul că modificările aduse informațiilor de identificare care o vizează pe reclamantă, introduse prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 1245/2011, nu au avut ca efect includerea „societăților afiliate” printre entitățile vizate de măsurile restrictive. Astfel, modificând aceste informații, el s-ar fi limitat să adauge mai multe pseudonime și adrese utilizate de reclamantă, care ar rămâne singura entitate vizată.

43 În această privință, deși textul mențiunii de pe listele în cauză privind entitatea identificată drept „Safa Nicu” introdus prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 1245/2011, preluat ulterior în anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012, a putut suscita un anumit grad de incertitudine în privința reclamantei, el confirmă însă explicația furnizată de Consiliu. Astfel, în cele două acte menționate anterior, celelalte nume decât „Safa Nicu” sunt menționate pentru a indica o altă denumire a reclamantei, iar nu pentru a desemna persoane distincte de aceasta. De asemenea, motivarea furnizată este formulată la singular, ceea ce implică *a priori* că nu vizează decât o singură entitate.

44 Prin urmare, ținând seama de explicațiile furnizate de Consiliu, se impune să se concluzioneze că înscrierea entității identificate drept „Safa Nicu” pe listele în cauză nu o vizează decât pe reclamantă, ceea ce presupune că cererea de anulare a înscrierii numelui „societăților afiliate” acesteia trebuie respinsă ca inadmisibilă.

3. Cu privire la cererea de daune interese

45 Reclamanta arată că adoptarea măsurilor restrictive care o vizează i-a cauzat un prejudiciu atât moral, cât și material, pentru care solicită despăgubiri.

46 Consiliul contestă temeinicia argumentelor reclamantei.

47 Potrivit unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii, în sensul articolului 340 al doilea paragraf TFUE, pentru conduita ilicită a organelor sale este supusă întrunirii mai multor condiții, și anume nelegalitatea conduitei imputate instituțiilor, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între conduita invocată și prejudiciul pretins (a se vedea Hotărârea din 9 septembrie 2008, FIAMM și alții/Consiliul și Comisia, C-120/06 P și C-121/06 P, Rep., EU:C:2008:476, punctul 106 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 11 iulie 2007, Schneider Electric/Comisia, T-351/03, Rep., EU:T:2007:212, punctul 113).

48 Caracterul cumulativ al acestor trei condiții de angajare a răspunderii implică faptul că, atunci când una dintre ele nu este îndeplinită, acțiunea în despăgubire trebuie respinsă în totalitate, fără să fie necesară examinarea celorlalte condiții (Hotărârea din 8 mai 2003, T. Port/Comisia, C-122/01 P, Rec, EU:C:2003:259, punctul 30, și Hotărârea Schneider/Comisia, EU:T:2007:212, punctul 120).

Cu privire la nelegalitatea conduitei imputate Consiliului

- 49 Din cuprinsul punctelor 26-40 de mai sus reiese că actele atacate sunt nelegale, în condițiile în care Consiliul nu a dovedit că reclamanta îndeplinește cel puțin unul dintre criteriile prevăzute de Regulamentul nr. 961/2010 și de Regulamentul nr. 267/2012 pentru adoptarea măsurilor restrictive.
- 50 Totuși, potrivit unei jurisprudențe consacrate, constatarea nelegalității unui act juridic nu este suficientă, indiferent cât de regretabilă ar fi această nelegalitate, pentru a considera îndeplinită condiția de angajare a răspunderii Uniunii pentru motivul nelegalității comportamentului imputat instituțiilor. Pentru a admite că este îndeplinită condiția angajării răspunderii extracontractuale a Uniunii privind nelegalitatea comportamentului imputat instituțiilor, jurisprudența impune proba unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 noiembrie 2011, Sison/Consiliul, T-341/07, Rep., EU:T:2011:687, punctele 31 și 33 și jurisprudența citată).
- 51 Această cerință urmărește, indiferent de natura actului ilicit în discuție, să se evite ca riscul de a suporta prejudiciile pretinse de persoanele vizate să limiteze capacitatea instituției în cauză de a-și exercita pe deplin competențele în interesul general, atât în cadrul activității sale cu caracter normativ sau care implică alegeri de politică economică, cât și în domeniul competenței sale administrative, asigurându-se în același timp că particularii nu suportă consecințele neîndeplinirii flagrante și inexcuzabile a unor obligații (a se vedea Hotărârea Sison/Consiliul, EU:T:2011:687, punctul 34 și jurisprudența citată).
- 52 Criteriul decisiv care determină posibilitatea de a se aprecia dacă este îndeplinită această cerință este nerespectarea vădită și gravă de către instituția în cauză a limitelor care se impun puterii sale de apreciere. Prin urmare, ceea ce este determinant pentru a stabili existența unei asemenea încălcări este marja de apreciere de care dispunea instituția în discuție. Din criteriile jurisprudențiale rezultă astfel că, atunci când instituția în cauză nu dispune decât de o marjă de apreciere considerabil redusă sau chiar inexistentă, simpla încălcare a dreptului Uniunii poate fi suficientă pentru a se stabili existența unei încălcări suficient de grave (a se vedea Hotărârea Sison/Consiliul, EU:T:2011:687, punctul 35 și jurisprudența citată).
- 53 Această jurisprudență nu stabilește însă nicio legătură automată între, pe de o parte, lipsa puterii de apreciere a instituției în cauză și, pe de altă parte, calificarea încălcării ca fiind o încălcare suficient de gravă a dreptului Uniunii. Astfel, chiar dacă are un caracter determinant, întinderea puterii de apreciere a instituției în cauză nu constituie un criteriu exclusiv. În această privință, Curtea a amintit în mod constant că regimul pe care l-a dedus din articolul 288 al doilea paragraf CE (devenit articolul 340 al doilea paragraf TFUE) ia în plus în considerare în special complexitatea situațiilor pe care trebuie să le soluționeze și dificultățile de aplicare sau de interpretare a textelor (a se vedea Hotărârea Sison/Consiliul, EU:T:2011:687, punctele 36 și 37 și jurisprudența citată).
- 54 Rezultă că numai constatarea existenței unei nereguli care nu ar fi săvârșită în împrejurări similare de o administrație care acționează cu prudență și cu diligența obișnuite poate să angajeze răspunderea Uniunii (se vedea Hotărârea Sison/Consiliul, EU:T:2011:687, punctul 39 și jurisprudența citată).
- 55 Prin urmare, este de competența instanței Uniunii ca, după ce a determinat mai întâi dacă instituția în cauză dispunea de o marjă de apreciere, să ia în considerare în continuare complexitatea situației pe care trebuie să o soluționeze, dificultățile de aplicare sau de interpretare a textelor, gradul de claritate și de precizie ale normei încălcate și caracterul intenționat sau inexcuzabil al erorii săvârșite. În orice caz, o încălcare a dreptului Uniunii este vădit gravă atunci când a continuat în pofida pronunțării unei hotărâri care constată încălcarea imputată, a unei hotărâri preliminare sau a unei jurisprudențe consacrate în materia respectivă din care rezultă caracterul ilicit al comportamentului în cauză (a se vedea Hotărârea Sison/Consiliul, EU:T:2011:687, punctul 40 și jurisprudența citată).

- 56 În speță, în primul rând, impunerea măsurilor restrictive care rezultă din adoptarea actelor atacate încalcă dispozițiile relevante ale Regulamentului nr. 961/2010 și ale Regulamentului nr. 267/2012.
- 57 Deși aceste acte au în esență ca obiect să permită impunerea de către Consiliu a anumitor restrângeri ale drepturilor particularilor în vederea combaterii proliferării nucleare și a finanțării sale, dispozițiile care prevăd în mod limitativ condițiile în care sunt permise asemenea restrângeri, precum cele în cauză în speță, au în esență ca obiect, *a contrario*, protecția intereselor individuale ale particularilor vizați, prin limitarea cazurilor de aplicare, a domeniului de aplicare sau a intensității măsurilor restrictive la care aceștia pot fi supuși în mod legal (a se vedea prin analogie Hotărârea Sison/Consiliul, EU:T:2011:687, punctul 51 și jurisprudența citată).
- 58 Asemenea dispoziții asigură astfel protecția intereselor individuale ale persoanelor și entităților susceptibile să fie vizate și, prin urmare, trebuie considerate norme de drept care au ca obiect conferirea de drepturi particularilor. În cazul în care nu sunt întrunite condițiile de fond respective, persoana sau entitatea în cauză are într-adevăr dreptul de a nu i se impune măsurile în discuție. Un asemenea drept implică obligatoriu ipoteza ca persoana sau entitatea căreia i se impun măsuri restrictive în condiții care nu sunt prevăzute de dispozițiile în discuție să poată solicita să fie despăgubită pentru efectele prejudiciabile ale acestor măsuri dacă se dovedește că impunerea lor se întemeiază pe o încălcare suficient de gravă a normelor de drept substanțial puse în aplicare de Consiliu (a se vedea prin analogie Hotărârea Sison/Consiliul, EU:T:2011:687, punctul 52 și jurisprudența citată).
- 59 În al doilea rând, în ceea ce privește aspectul dacă Consiliul dispunea de o marjă de apreciere, din cuprinsul punctelor 32-40 de mai sus reiese că nelegalitatea care viciază actele atacate ține de faptul că Consiliul nu dispune de informații sau de elemente de probă care să dovedească corespunzător cerințelor legale temeinicia măsurilor restrictive care o vizează pe reclamantă și că se află, pe cale de consecință, în imposibilitatea de a le prezenta în fața Tribunalului.
- 60 Or, după cum reiese din jurisprudența citată la punctele 32-36 de mai sus, obligația Consiliului de a stabili temeinicia măsurilor restrictive adoptate este dictată de respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor și entităților în cauză și în special de dreptul lor la protecție jurisdicțională efectivă, ceea ce presupune că nu dispune de marjă de apreciere în această privință.
- 61 Astfel, în speță, Consiliului i se impută încălcarea unei obligații în raport cu care nu dispune de marjă de apreciere.
- 62 În al treilea rând, este necesar să se constate că regula care impune Consiliului să dovedească temeinicia măsurilor restrictive adoptate nu se referă la o situație deosebit de complexă și că este clară și precisă, astfel încât nu suscită dificultăți de aplicare sau de interpretare.
- 63 În plus, este necesar să se arate că regula în cauză a fost consacrată prin jurisprudența anterioară adoptării primului dintre actele atacate, intervenită la 23 mai 2011.
- 64 Astfel, în ceea ce privește măsurile restrictive referitoare la Iran, din cuprinsul punctului 37 din Hotărârea Bank Melli Iran/Consiliul, EU:T:2009:401, reiese că controlul jurisdicțional al legalității unei decizii prin care au fost adoptate măsuri restrictive cuprinde aprecierea faptelor și a circumstanțelor invocate în susținerea sa, precum și verificarea elementelor de probă și a informațiilor pe care se bazează această apreciere. La punctul 107 din aceeași hotărâre, Tribunalul a dedus din această constatare obligația Consiliului de a prezenta, în caz de contestare, elementele de probă și informațiile pe care se întemeiază aprecierea sa în vederea verificării lor de către instanța Uniunii.
- 65 Aceeași regulă a fost consacrată de jurisprudența existentă în domeniul conex al măsurilor restrictive referitoare la preținsele activități teroriste. Astfel, la punctul 154 din Hotărârea din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Consiliul (T-228/02, Rec, EU:T:2006:384),

Tribunalul a considerat printre altele că controlul jurisdicțional al legalității deciziei prin care au fost adoptate măsuri restrictive se extinde la aprecierea situației de fapt și a împrejurărilor invocate în justificarea acesteia, precum și la verificarea elementelor de probă și a informațiilor pe care se întemeiază această apreciere.

- 66 În mod analog, potrivit punctului 138 din Hotărârea din 23 octombrie 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul (T-256/07, Rep., EU:T:2008:461), instanța Uniunii trebuie nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, credibilitatea și coerența acestora, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie toate datele pertinente care trebuie luate în considerare pentru a aprecia situația și dacă sunt de natură să susțină concluziile care sunt desprinse din acestea.
- 67 În sfârșit, la punctele 54 și 55 din Hotărârea din 4 decembrie 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul (T-284/08, Rep., EU:T:2008:550), Tribunalul a reiterat regula prezentată la punctul 66 de mai sus. La punctele 56-79 din aceeași hotărâre, Tribunalul a constatat că elementele prezentate de Consiliu nu permiteau să se verifice temeinicia deciziei atacate și a dedus că motivele întemeiate pe încălcarea sarcinii probei și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă erau întemeiate.
- 68 Având în vedere tot ceea ce precedă, este necesar să se considere că o administrație care acționează cu prudența și cu diligența obișnuite ar fi fost în măsură să înțeleagă, în împrejurările speței, la momentul adoptării primului act atacat, că îi revenea sarcina de a obține informațiile sau elementele de probă care justificau măsurile restrictive referitoare la reclamantă pentru a putea stabili, în cazul unei contestații, temeinicia acestor măsuri prin prezentarea informațiilor sau a elementelor de probă respective în fața instanței Uniunii.
- 69 Ne procedând astfel, Consiliul s-a făcut răspunzător pentru o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor, în sensul jurisprudenței citate la punctul 50 de mai sus.

Cu privire la caracterul real al prejudiciului și la existența unei legături de cauzalitate

- 70 În ceea ce privește condiția caracterului real al prejudiciului, potrivit jurisprudenței, răspunderea Uniunii nu poate fi angajată decât dacă reclamantul a suferit efectiv un prejudiciu „real și cert” (Hotărârile Curții din 27 ianuarie 1982, Birra Wührer și alții/Consiliul și Comisia, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 și 5/81, Rec, EU:C:1984:341, punctul 9, și De Franceschi/Consiliul și Comisia, 51/81, EU:C:1982:20, punctul 9, și Hotărârea din 16 ianuarie 1996, Candiote/Consiliul, T-108/94, Rec, EU:T:1996:5, punctul 54). Reclamantului îi incumbă obligația să prezinte elemente de probă instanței Uniunii pentru a dovedi existența și întinderea unui astfel de prejudiciu (Hotărârea din 21 mai 1976, Roquette Frères/Comisia, 26/74, Rec, EU:C:1976:69, punctele 22-24, și Hotărârea din 9 ianuarie 1996, Koelman/Comisia, T-575/93, Rec, EU:T:1996:1, punctul 97).
- 71 În ceea ce privește condiția referitoare la existența unei legături de cauzalitate între conduita invocată și prejudiciul pretins, prejudiciul respectiv trebuie să fie rezultatul direct al conduitei imputate, acesta din urmă trebuind să constituie cauza determinantă a prejudiciului, cu toate că nu există obligația de a repara orice consecință prejudiciabilă, chiar îndepărtată, a unei situații ilicite (a se vedea Hotărârea din 4 octombrie 1979, Dumortier și alții/Consiliul, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 și 45/79, Rec, EU:C:1979:223, punctul 21, și Hotărârea din 10 mai 2006, Galileo International Technology și alții/Comisia, T-279/03, Rec, EU:T:2006:121, punctul 130 și jurisprudența citată). Revine reclamantului sarcina de a face dovada unei legături de cauzalitate între conduita imputată și prejudiciul pretins (a se vedea Hotărârea din 30 septembrie 1998, Coldiretti și alții/Consiliul și Comisia, T-149/96, Rec, EU:T:1998:228, punctul 101 și jurisprudența citată).

- 72 În speță, reclamanta solicită repararea, pe de o parte, a unui prejudiciu moral și, pe de altă parte, a unui prejudiciu material care rezultă mai întâi din închiderea unora dintre conturile sale bancare și din suspendarea plăților sale în euro de către băncile europene, apoi din încetarea relațiilor comerciale de către furnizorii săi europeni și, în sfârșit, din imposibilitatea executării, în tot sau în parte, a patru contracte încheiate cu clienții săi. Reclamanta solicită totodată ca suma despăgubirilor să fie majorată cu dobânzi la rata de 5 % pe an începând de la 1 ianuarie 2013.
- 73 Consiliul contestă temeinicia argumentelor reclamantei, precum și admisibilitatea unei părți din elementele de probă prezentate de aceasta.
- 74 Având în vedere corelarea dintre argumentele părților, Tribunalul va controla simultan condițiile legate de caracterul real al prejudiciului și de existența unei legături de cauzalitate pentru diferitele prejudicii pretinse.
- 75 De asemenea, este necesar să se arate, pe de o parte, că, potrivit explicațiilor furnizate de reclamantă în răspunsul său la întrebările Tribunalului formulat la 31 ianuarie 2014, cererea de reparare a prejudiciului moral pe care l-ar fi suferit vizează și consecințele măsurilor restrictive adoptate în privința sa asupra relațiilor sale cu furnizorii și clienții. Or, în această măsură, cererea respectivă se suprapune cu cererea de reparare a prejudiciului material.
- 76 Pe de altă parte, dintre cele patru contracte evocate la punctul 72 de mai sus, contractul privind reabilitarea centralei electrice de la Derbendikhan (Irak) nu ar fi putut fi executat ca urmare a blocării unei plăți de către o bancă intermediară europeană, în timp ce celelalte trei contracte ar fi fost afectate de încetarea relațiilor comerciale de către furnizorii europeni ai reclamantei.
- 77 În aceste împrejurări, pentru a delimita în mod clar întinderea diferitor cereri ale reclamantei, este necesar să se examineze în primul rând prejudiciul moral pe care aceasta pretinde că l-a suferit, cu excluderea impactului material al măsurilor restrictive asupra relațiilor sale cu furnizorii și clienții. În al doilea rând, Tribunalul va aborda prejudiciul material pretins suferit ca urmare a închiderii unora dintre conturile bancare ale reclamantei și a suspendării plăților sale în euro de către băncile europene, inclusiv prejudiciul pretins legat de contractul privind reabilitarea centralei electrice de la Derbendikhan. În al treilea rând se impune să se aprecieze prejudiciul material pretins suferit ca urmare a încetării relațiilor comerciale de către furnizorii europeni ai reclamantei, inclusiv celelalte trei contracte evocate la punctul 72 de mai sus. În al patrulea și ultimul rând, Tribunalul va examina cererea de dobânzi.

Cu privire la prejudiciul moral

- 78 Reclamanta susține că adoptarea și menținerea măsurilor restrictive în privința sa i-au cauzat un prejudiciu din perspectiva drepturilor persoanei și în special a reputației sale. În răspunsul său la întrebările Tribunalului formulat la 31 ianuarie 2014, ea a evaluat cuantumul acestui prejudiciu la 1 500 000 de euro, iar în observațiile sale din 20 februarie 2014, la 2 000 000 de euro.
- 79 Consiliul contestă temeinicia argumentelor reclamantei. Pe de o parte, arată că din Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului Uj împotriva Ungariei din 19 iulie 2011 (nr. 23954/10) reiese că reclamanta nu se bucură de dreptul la protecția reputației sale decât într-o măsură limitată. Pe de altă parte, în orice caz, atingerea adusă reputației reclamantei, presupunând că ar fi dovedită, nu ar reprezenta o consecință a adoptării măsurilor restrictive în privința sa, ci a publicării acestora. Or, această publicare ar reprezenta o obligație legală pentru Consiliu și, prin urmare, nu poate fi interpretată că ar produce un prejudiciu.

- 80 În această privință, atunci când o entitate este vizată de măsuri restrictive, ca urmare a susținerii pe care se pretinde că a acordat-o proliferării nucleare, ea este asociată public unui comportament care este considerat drept o amenințare gravă la adresa păcii și a securității internaționale, cu consecința suscitării oprobiului și a neîncrederii în privința sa, fiindu-i astfel afectată reputația, și a cauzării, prin urmare, a unui prejudiciu moral.
- 81 În acest context, în mod greșit Consiliul se prevalează de Hotărârea Uj împotriva Ungariei, punctul 79 de mai sus, care se referea la publicarea opiniei unui jurnalist cu privire la calitatea produselor unei societăți comerciale.
- 82 Astfel, pe de o parte, oprobiul și neîncrederea suscitade de măsuri restrictive precum cele în discuție în speță nu se referă la capacitățile economice și comerciale ale entității în cauză, ci la voința sa de a fi implicată în activități considerate reprobabile de comunitatea internațională. În acest mod, entitatea respectivă este afectată dincolo de sfera intereselor sale comerciale curente.
- 83 Pe de altă parte, atingerea adusă reputației entității în cauză este cu atât mai gravă cu cât rezultă nu din exprimarea unei opinii personale, ci din adoptarea unei poziții oficiale a unei instituții a Uniunii, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și însoțită de consecințe juridice obligatorii.
- 84 De asemenea, publicarea măsurilor restrictive referitoare la reclamantă în Jurnalul Oficial constituie o parte integrantă a procesului adoptării lor, dat fiind în special că ea condiționează intrarea în vigoare a acestora față de terți. În aceste împrejurări, contrar celor pretinse de Consiliu, publicarea măsurilor respective în Jurnalul Oficial nu constituie o împrejurare de natură să rupă legătura de cauzalitate dintre adoptarea și menținerea măsurilor restrictive în cauză și atingerea adusă reputației reclamantei.
- 85 Având în vedere cele ce precedă, este necesar să se considere că adoptarea și menținerea deopotrivă nelegale a măsurilor restrictive referitoare la reclamantă i-au cauzat un prejudiciu moral, distinct de prejudiciul material cauzat prin afectarea relațiilor sale comerciale. În consecință, este necesar să i se recunoască dreptul de a fi despăgubită pentru acest prejudiciu.
- 86 În ceea ce privește cuantumul despăgubirii care trebuie acordată, se impune să se arate, cu titlu introductiv, că anularea actelor atacate este de natură constituie o formă de reparare a prejudiciului moral pe care l-a suferit reclamanta, prezenta hotărâre constatând că asocierea sa cu proliferarea nucleară este nejustificată și, prin urmare, nelegală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 mai 2013, Abdulrahim/Consiliul și Comisia, C-239/12 P, Rep., EU:C:2013:331, punctul 72).
- 87 Cu toate acestea, în împrejurările speței, anularea înscrierii reclamantei poate să modereze cuantumul despăgubirii acordate, dar nu și să constituie o reparație integrală a prejudiciului suferit.
- 88 Astfel, din elementele dosarului reiese că afirmația privind implicarea reclamantei în proliferarea nucleară a afectat conduita unor entități terțe, situate în majoritate în afara Uniunii, față de aceasta. Or, aceste efecte, care au durat aproape trei ani și sunt la originea prejudiciului moral suferit de reclamantă, nu pot fi contrabalansate integral prin constatarea *a posteriori* a nelegalității actelor atacate, dat fiind că adoptarea măsurilor restrictive față de o entitate tinde să atragă mai mult atenția și să suscite mai multe reacții, în special în afara Uniunii, decât anularea lor subsecventă.
- 89 În plus, este necesar să se arate mai întâi că teza reținută de Consiliu împotriva reclamantei este deosebit de gravă, prin aceea că o asociază cu proliferarea nucleară iraniană, adică cu o activitate care prezintă, potrivit Consiliului, un pericol pentru pacea și securitatea internațională.
- 90 Apoi, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 32-38 de mai sus, teza reținută de Consiliu împotriva reclamantei nu a fost susținută de nicio informație sau element de probă pertinent.

91 În sfârșit, deși înscrierea numelui reclamantei, care a fost publicată în Jurnalul Oficial, ar fi putut să fie retrasă de Consiliu în orice moment, ea a fost menținută timp de aproape trei ani, în pofida protestelor reclamantei. În această privință, dosarul nu conține elemente care să sugereze că Consiliul a verificat, din proprie inițiativă sau ca răspuns la protestele reclamantei, temeinicia tezei respective pentru a limita consecințele prejudiciabile care rezultă pentru reclamantă.

92 Având în vedere cele ce precedă, Tribunalul, evaluând *ex aequo et bono* prejudiciul moral suferit de reclamantă, apreciază că alocarea unei sume de 50 000 de euro reprezintă o despăgubire adecvată.

Cu privire la prejudiciul material legat de închiderea unora dintre conturile bancare ale reclamantei și de suspendarea plăților sale în euro de către băncile europene

93 În primul rând, reclamanta arată că, în urma adoptării măsurilor restrictive care o vizează, Emirate National Bank of Dubai i-a închis toate conturile prin care tranzitau majoritatea plăților efectuate în cadrul proiectelor sale internaționale. De asemenea, băncile europene ar fi blocat tranzitul tuturor plăților în euro ordonate de aceasta sau a căror beneficiară aceasta era. Ca urmare a acestui fapt, ea ar fi suferit un prejudiciu de mai multe zeci de milioane de euro.

94 În al doilea rând, reclamanta susține că, mai concret, ca urmare a faptului că o plată din partea Băncii Mondiale nu a putut fi efectuată, nu a fost în măsură să execute un contract având ca obiect reabilitarea centralei electrice de la Derbendikhan. Astfel, ar fi suferit un prejudiciu de cel puțin 30 % din valoarea acestui contract, și anume 1 508 526,60 de euro, corespunzător lucrărilor de pregătire întreprinse (10 % din valoare) și marjei beneficiare (20 % din valoare).

95 În ceea ce privește primul capăt de cerere, reclamanta a prezentat, în anexa A.20 la replică, o scrisoare prin care Emirate National Bank of Dubai a informat-o cu privire la închiderea conturilor.

96 Deși această scrisoare nu menționează explicit măsurile restrictive care o vizează pe reclamantă, referința la „controalele și politicile interne” și la „restructurarea anumitor conturi” sugerează, în lipsa unei alte explicații plauzibile, că închiderea conturilor reprezintă o consecință a adoptării lor, cu puțin timp înainte. În acest context, trebuie remarcat că faptul de a fi continuat să furnizeze servicii financiare reclamantei după adoptarea măsurilor restrictive referitoare la aceasta ar fi putut, eventual, să justifice adoptarea aceluiași măsuri restrictive în privința Emirate National Bank of Dubai.

97 În aceste condiții, este necesar să se arate, în primul rând, că din scrisoarea Emirate National Bank of Dubai reiese că aceasta din urmă nu a înghețat fondurile din conturile în cauză, ci le-a restituit reclamantei.

98 În al doilea rând, reclamanta nu invocă niciun element care să stabilească faptul că nu a fost în măsură să obțină serviciile financiare furnizate anterior de Emirate National Bank of Dubai din partea unei alte bănci și să redirecționeze ieșirile și intrările de plăți.

99 În al treilea rând, în afara cazului proiectului de reabilitare a centralei electrice de la Derbendikhan, examinat la punctele 102-107 de mai jos, reclamanta nu a prezentat elemente concrete care să demonstreze că închiderea conturilor sau întreruperea plăților sale i-ar fi afectat relațiile cu partenerii comerciali sau cu alte persoane sau entități, cauzându-i astfel un prejudiciu.

100 În al patrulea rând, reclamanta nu a prezentat elemente care să justifice cuantumul prejudiciului pretins suferit.

101 În aceste împrejurări, este necesar să se respingă primul capăt de cerere, referitor la închiderea conturilor reclamantei de către Emirate National Bank of Dubai și la întreruperea plăților de către băncile europene în general, ca neîntemeiat.

- 102 În ceea ce privește cel de al doilea capăt de cerere al reclamantei, din scrisorile prezentate drept anexele A.26-A.29 la replică reiese că contractul privind reabilitarea centralei electrice de la Derbendikhan, semnat între reclamantă și autoritățile din Kurdistanul irakian, a fost reziliat de acestea din urmă ca urmare a faptului că reclamanta nu a putut obține o plată din partea Băncii Mondiale, blocată de o bancă intermediară europeană.
- 103 Cu toate acestea, pe de o parte, nici scrisorile prezentate în anexă la replică, nici celelalte elemente de probă nu demonstrează explicit că blocarea în cauză rezulta din adoptarea măsurilor restrictive care o vizează pe reclamantă.
- 104 Pe de altă parte, chiar presupunând că existența unei legături de cauzalitate este dovedită corespunzător cerințelor legale de reclamantă, care arată, în această privință, că blocarea respectivă a intervenit la scurt timp de la adoptarea măsurilor restrictive care o vizează și că a fost efectuată de o bancă europeană, se impune să se constate că nici caracterul real, nici cuantumul prejudiciului pe care îl invocă nu au fost demonstrate.
- 105 Astfel, reclamanta pretinde o despăgubire echivalentă cu 10 % din valoarea contractului în cauză pentru lucrările pregătitoare realizate și de 20 % din valoarea aceluiași contract pentru „marja beneficiară curentă minimă” în sectorul industrial respectiv.
- 106 Cu toate acestea, afirmațiile reclamantei nu sunt susținute prin elemente de probă. Astfel, pe de o parte, reclamanta nu a prezentat nici oferta sa precontractuală pentru proiectul în cauză, care ar putea stabili marja beneficiară concretă estimată, și nici indicații precise cu privire la rata de rentabilitate generală proprie sau a sectorului industrial în care activează. Pe de altă parte, ea nu a comunicat Tribunalului nici deconturi ale cheltuielilor efectuate în cadrul proiectului de reabilitare a centralei electrice de la Derbendikhan sau alte elemente care pot demonstra existența și cuantumul lor.
- 107 În aceste împrejurări, este necesar să se respingă capătul de cerere al reclamantei referitor la proiectul de reabilitare a centralei electrice de la Derbendikhan ca neîntemeiat.
- Cu privire la prejudiciul material legat de încetarea relațiilor comerciale de către furnizorii europeni ai reclamantei
- 108 Reclamanta susține că atât Siemens AG, cât și ceilalți furnizori europeni au încetat relațiile comerciale cu ea. Or, Siemens ar fi fost principalul său partener în cadrul furnizării majorității mașinilor și componentelor pe care aceasta le includea în ofertele sale, astfel încât proiectele sale actuale și viitoare sunt blocate.
- 109 În ceea ce privește existența unei legături de cauzalitate, ruperea relațiilor comerciale din inițiativa entităților situate în Uniune este o consecință inevitabilă a adoptării măsurilor restrictive. Această circumstanță este confirmată, în speță, de scrisoarea Siemens prezentată în anexa A.21 la replică, din care reiese explicit că încetarea relației comerciale dintre Siemens și reclamantă este consecința directă a adoptării măsurilor restrictive referitoare la aceasta din urmă.
- 110 În ceea ce privește existența unui prejudiciu, ruperea relațiilor cu furnizori importanți perturbă, desigur, activitățile unei societăți. Cu toate acestea, refuzul de a furniza produse nu reprezintă, ca atare, un prejudiciu. Astfel, acesta se naște doar dacă refuzul se repercutează asupra rezultatelor economice ale societății respective. Așa se întâmplă în special atunci când societatea este obligată să cumpere aceleași produse în condiții mai puțin favorabile de la alți furnizori sau atunci când refuzul livrării cauzează o întârziere în executarea contractelor încheiate cu clienții, expunând în acest mod societatea la sancțiuni pecuniare. De asemenea, în cazul în care nu se poate găsi un furnizor alternativ, contractele existente pot fi reziliate, iar societatea în cauză poate fi împiedicată să participe la cererile de ofertă în curs.

111 În speță, reclamanta invocă trei contracte concrete care ar fi fost afectate în urma încetării relațiilor comerciale de către furnizorii săi europeni. Ea prezintă și alte elemente menite să demonstreze că a suferit un prejudiciu în acest sens.

– Cu privire la contractul cu Mobarakeh Steel Company

112 Reclamanta susține că, în urma refuzului Siemens de a expedia anumite echipamente, nu a fost în măsură să își îndeplinească obligațiile contractuale față de Mobarakeh Steel Company, care a anulat contractul în cauză și a exclus-o pe reclamantă din cererile sale de ofertă viitoare. Astfel, ea ar fi suferit un prejudiciu de cel puțin 2 000 000 de euro.

113 În această privință, din scrisoarea Mobarakeh Steel Company prezentată în anexa A.24 la replică reiese că aceasta a anulat într-adevăr contractul încheiat cu reclamanta, având ca obiect realizarea instalațiilor electrice, și-a rezervat dreptul de a pune în aplicare garanțiile bancare furnizate de aceasta din urmă și a exclus-o din cererile de ofertă viitoare.

114 În aceste condiții, potrivit primului paragraf al scrisorii în cauză, termenul de livrare prevăzut în contract era de 15 luni începând din 15 august 2009 și, prin urmare, data limită de livrare era 15 noiembrie 2010. În consecință, presupunând că reclamanta și-ar fi respectat obligațiile contractuale pe care le-a acceptat, adoptarea primelor măsuri restrictive care o vizau, intervenită la 23 mai 2011, respectiv la mai mult de șase luni de la această dată limită de livrare, nu ar fi avut impact asupra executării contractului încheiat cu Mobarakeh Steel Company.

115 Această concluzie este confirmată de al cincilea paragraf al scrisorii în cauză, în care Mobarakeh Steel Company identifică explicit întârzierea reclamantei ca reprezentând una dintre cele două cauze ale anulării contractului respectiv.

116 Astfel, se impune să se concluzioneze că adoptarea măsurilor restrictive referitoare la reclamantă nu reprezintă cauza determinantă și directă a anulării contractului cu Mobarakeh Steel Company, ceea ce presupune că existența unei legături de cauzalitate între comportamentul imputat și prejudiciul pretins nu este dovedită de către reclamantă.

117 În aceste împrejurări, este necesar să se respingă capătul de cerere referitor la contractul încheiat cu Mobarakeh Steel Company ca neîntemeiat.

– Cu privire la contractul privind modernizarea echipamentului electric al digului de pe Eufrat din Siria

118 Reclamanta arată că, în urma încetării din inițiativa furnizorilor săi europeni a oricăror relații comerciale cu ea, nu a fost în măsură să furnizeze esențialul echipamentului, accesoriilor și materialelor necesare pentru modernizarea echipamentului electric al digului de pe Eufrat din Siria. Ea afirmă că a suferit, în consecință, un prejudiciu de cel puțin 30 % din valoarea părții din contractul în cauză care a trebuit să fie subcontractată, și anume 1 425 000 de euro, pentru lucrările de pregătire realizate și pentru marja beneficiară.

119 Din scrisorile Ministerului Irigațiilor sirian adresate reclamantei, prezentate în anexele A.31 și A.32 la replică, reiese că începerea și desfășurarea lucrărilor în cauză au fost amânate și că reclamanta a fost autorizată să utilizeze „cocontractanți secundari”.

120 În aceste condiții, în primul rând, scrisorile în cauză nu dovedesc faptul că, astfel cum pretinde reclamanta, cauza întârzierii intervenite în realizarea proiectului și a recurgerii la „cocontractanți secundari” este reprezentată de adoptarea măsurilor restrictive care o vizează.

- 121 În această privință, reclamanta a prezentat, desigur, în anexa A.33 la replică, lista mașinilor și componentelor propuse în oferta sa pentru proiectul în cauză. Or, deși această listă conține produse care provin de la fabricanți europeni, totuși nu a fost prezentat niciun element care să dovedească faptul că livrarea acestor produse nu a putut avea loc ca urmare a adoptării măsurilor restrictive.
- 122 În al doilea rând, deși reclamanta afirmă că a suferit un prejudiciu de cel puțin 30 % din valoarea părții din contractul în cauză care a trebuit să fie subcontractată, ea nu a prezentat elemente de probă care să dovedească acest prejudiciu.
- 123 Astfel, pe de o parte, valoarea părții subcontractate din contract este menționată doar în tabelul prezentat în anexa A.5 la cererea introductivă. Or, acest tabel a fost întocmit de reclamanta însăși. În plus, el se limitează să indice cuantumul global pretins subcontractat, fără a identifica diferitele echipamente afectate și valoarea lor.
- 124 Pe de altă parte, dosarul Tribunalului nu conține elemente care să permită să se determine marja beneficiară a reclamantei și cuantumul costurilor suportate în cadrul proiectului respectiv. Astfel, reclamanta nu a prezentat oferta sa precontractuală, anexa la contract cu detalierea prețurilor, deconturile de cheltuieli sau alte elemente care pot susține afirmațiile sale referitoare la cuantumul prejudiciului suferit.
- 125 În aceste împrejurări, este necesar să se respingă capătul de cerere al reclamantei referitor la proiectul de modernizare a echipamentului electric al digului de pe Eufrat ca neîntemeiat.
- Cu privire la contractul având ca obiect construirea de stații electrice la Kunduz și la Baghlan (Afganistan)
- 126 Reclamanta susține că, în urma încetării relațiilor comerciale de către furnizorii săi europeni, nu a fost în măsură să furnizeze o parte din mașinile și echipamentul necesare pentru construirea stațiilor electrice de la Kunduz și de la Baghlan. Ea afirmă că a suferit, în consecință, un prejudiciu de cel puțin 10 % din valoarea părții din proiect care a trebuit să fie subcontractată, și anume 729 210,80 euro.
- 127 Pentru a-și susține afirmația, reclamanta a prezentat, în anexa A.34 la replică, contractul în cauză, care cuprinde o anexă ce enumeră mașinile și componentele propuse, printre care produse provenind de la fabricanți europeni.
- 128 În răspunsul său la întrebările Tribunalului formulat la 31 ianuarie 2014, reclamanta a precizat, în plus, că scrisoarea Siemens privind anularea comenzii cu referința P06000/CO/3060, prezentată în anexa A.21 la replică, se referă la echipamente destinate construirii stațiilor electrice de la Kunduz și de la Baghlan, precum și la anumite proiecte situate în Iran.
- 129 Or, în primul rând, dosarul Tribunalului nu conține elemente, precum un schimb de corespondență cu autoritățile afgane, care să demonstreze că, în urma adoptării măsurilor restrictive referitoare la reclamantă, au trebuit să fie modificate condițiile contractului în cauză, în special prin recurgerea la subcontractanți.
- 130 În al doilea rând, în lipsa unor precizări în această privință, nu s-a dovedit că anularea de către Siemens a comenzii cu referința P06000/CO/3060 a avut drept consecință imposibilitatea reclamantei de a executa contractul în cauză fără a recurge la subcontractanți.
- 131 În al treilea rând, reclamanta nu a precizat dacă prejudiciul pretins suferit era constituit dintr-un beneficiu nerealizat, din cheltuieli suportate în cadrul proiectului respectiv sau dintr-un alt prejudiciu. Ea nu a prezentat nici elemente care să dovedească cuantumul părții pretins subcontractate din contractul respectiv și faptul că prejudiciul suferit ar corespunde cu 10 % din acest cuantum.

- 132 În aceste împrejurări, este necesar să se respingă capătul de cerere al reclamantei referitor la proiectul de construire a substațiilor electrice de la Kunduz și de la Baghlan ca fiind neîntemeiat.
- Cu privire la celelalte elemente prezentate de reclamantă
- 133 În primul rând, în anexa A.5 la cererea introductivă, reclamanta a prezentat un tabel care preia, în cadrul secțiunii A, proiectele sale externe care ar fi afectate de măsurile restrictive, în cadrul secțiunii B, cererile de ofertă străine pe care le-ar fi pierdut ca urmare a adoptării lor și, în cadrul secțiunii C, valoarea echipamentelor pe care le-ar fi cumpărat sau pe care urma să le cumpere de la furnizorii europeni și care nu ar fi putut să fie livrate din același motiv.
- 134 În această privință, este necesar să se arate, mai întâi, că proiectele care figurează la numerele 1-3 din secțiunea A din tabelul în cauză sunt cele la care se referă capetele de cerere examinate la punctele 102-107 și, respectiv, 118-132 de mai sus.
- 135 În continuare, în ceea ce privește proiectul care figurează la nr. 4 din secțiunea A din tabelul în cauză și celelalte patru cereri de ofertă preluate în secțiunea B din tabel, trebuie remarcat că acesta a fost întocmit de reclamantă însăși, că nu este susținut de alte elemente și că nu conține nicio indicație de natură să stabilească faptul că prejudiciul pretins suferit de reclamantă este cauzat în mod efectiv de încetarea relațiilor comerciale de către furnizorii europeni.
- 136 În sfârșit, în ceea ce privește secțiunea C din tabelul în cauză, s-a arătat deja la punctul 110 de mai sus că refuzul de a furniza produse dă naștere unui prejudiciu doar dacă se repercutează asupra rezultatelor economice ale societății respective. Or, reclamanta se limitează să indice valoarea totală a produselor pretins implicate, fără să le identifice în vreun fel și fără să precizeze consecințele prejudiciabile concrete ale refuzului de a livra produsele respective.
- 137 Din aceste motive, anexa A.5 la cererea introductivă nu constituie o probă suficientă în sensul că reclamanta a suferit un prejudiciu ca urmare a adoptării măsurilor restrictive în privința sa.
- 138 În al doilea rând, în anexa A.7 la cererea introductivă, reclamanta a prezentat o listă cu furnizorii săi străini care include un număr important de furnizori europeni. Însă, ca și secțiunea C din tabelul prezentat în anexa A.5 la cererea introductivă, această listă nu conține indicații cu privire la comenzile efectiv încheiate cu societățile în cauză care nu ar fi putut să fie livrate și nici nu precizează consecințele prejudiciabile concrete ale refuzului livrării și, prin urmare, nu constituie o probă suficientă în sensul că reclamanta ar fi suferit un prejudiciu.
- 139 Nici anexa A.7 la cererea introductivă nu susține afirmația mai generală a reclamantei potrivit căreia proiectele sale actuale și viitoare sunt blocate, dat fiind că nimic din lista furnizorilor săi străini nu permite să se determine proporția echipamentelor cumpărate de reclamantă de la furnizorii europeni și nici faptul că echipamentele în cauză nu pot fi înlocuite cu unele care sunt de origine neeuropeană.
- 140 În al treilea rând, scrisoarea Siemens prezentată în anexa A.21 la replică menționează că comanda reclamantei cu referința P06000/CO/3060 nu a putut fi acceptată ca urmare a adoptării măsurilor restrictive care o vizează.
- 141 Astfel cum s-a arătat deja la punctul 128 de mai sus, potrivit indicațiilor reclamantei, comanda în cauză se referea la echipamente destinate construirii substațiilor electrice de la Kunduz și de la Baghlan, precum și la anumite proiecte situate în Iran.
- 142 Pe de o parte, în ceea ce privește proiectul de construire a substațiilor electrice de la Kunduz și de la Baghlan, este suficient să se facă trimitere la punctele 126-132 de mai sus.

- 143 Pe de altă parte, în măsura în care scrisoarea Siemens se referă la proiecte iraniene evocate de reclamantă și neexaminează la punctele 126-132 de mai sus, ea nu constituie, în sine, o probă suficientă în sensul că reclamanta a suferit un prejudiciu. Astfel, pentru a prezenta o asemenea probă, ar fi necesar să se furnizeze cel puțin elemente care au ca obiect identitatea și condițiile proiectelor în cauză și impactul anulării comenzii cu referința P06000/CO/3060 asupra realizării lor.
- 144 În al patrulea rând, reclamanta a prezentat, în anexa la observațiile sale din 20 februarie 2014, extrase din contabilitatea sa pentru exercițiile financiare 2010/2011, 2011/2012 și 2012/2013, precum și un tabel recapitulativ. Aceste înscrisuri demonstrează, în opinia sa, scăderea semnificativă a cifrei sale de afaceri și, prin urmare, un prejudiciu pe care l-ar fi suferit în urma adoptării și a menținerii măsurilor restrictive care o vizează.
- 145 În această privință, este necesar să se constate că, deși extrasele din contabilitatea reclamantei și tabelul recapitulativ în cauză indică efectiv o scădere semnificativă a cifrei sale de afaceri, acestea nu dovedesc cauzele acestei evoluții. Pe cale de consecință, este imposibil să se determine dacă și eventual în ce măsură această scădere este cauzată mai degrabă de adoptarea și de menținerea măsurilor restrictive referitoare la reclamantă decât de alți factori, precum evoluția generală a climatului economic.
- 146 Aceasta cu atât mai mult cu cât, după cum reiese din tabelul recapitulativ în cauză, partea esențială a scăderii înregistrate, în termeni absoluți, este legată de proiectele situate în Iran. În schimb, cu excepția scrisorii Siemens prezentate în anexa A.21 la replică, examinată în acest context la punctul 143 de mai sus, celelalte elemente de probă specifice prezentate de reclamantă se referă la proiecte situate în străinătate. În consecință, aceste din urmă elemente de probă nu pot completa în mod util celelalte înscrisuri anexate la observațiile reclamantei din 20 februarie 2014 pentru a trage concluzii suficiente de fermă cu privire la existența și la gradul legăturii de cauzalitate dintre măsurile restrictive care o vizează pe reclamantă și scăderea cifrei sale de afaceri.
- 147 În fond, chiar presupunând că o astfel de legătură de cauzalitate poate fi dedusă, cu un suficient grad de certitudine, din însăși existența măsurilor restrictive respective, care tind, prin definiție, să limiteze libera exercitare a activității economice a reclamantei, totuși reclamanta nu a prezentat elemente care să permită să se aprecieze întinderea prejudiciului suferit. Sub acest aspect, reclamanta nu a prezentat elemente care să permită, pe de o parte, să se aprecieze proporția reducerii cifrei sale de afaceri putând fi atribuită măsurilor restrictive ce o vizează și, pe de altă parte, să se determine quantumul prejudiciului efectiv suferit ca urmare a unei asemenea reduceri. Or, astfel de indicații ar fi cu atât mai necesare în speță cu cât, potrivit înscrisurilor furnizate, rentabilitatea reclamantei nu a fost afectată de aceste măsuri în același mod cu cifra sa de afaceri.
- 148 Având în vedere cele ce precedă, este necesar să se respingă capătul de cerere al reclamantei legat de încetarea relațiilor comerciale de către furnizorii săi europeni, fără a fi necesar să se examineze admisibilitatea elementelor prezentate în anexă la observațiile reclamantei din 20 februarie 2014, contestată de Consiliu.
- 149 În concluzie, se impune să se acorde reclamantei o despăgubire de 50 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit și să se respingă cererea sa de reparare a prejudiciului material.

Cu privire la dobânzi

- 150 În ceea ce privește cererea reclamantei referitoare la acordarea de dobânzi, este necesar să se observe, pe de o parte, că quantumul despăgubirii acordate ia în considerare prejudiciul moral suferit de reclamantă până la data pronunțării prezentei hotărâri. În aceste împrejurări, nu este necesar să se acorde dobânzi pentru perioada precedentă acestei date.

- 151 Pe de altă parte, potrivit jurisprudenței Curții, despăgubirea datorată poate fi însoțită de dobânzi de întârziere calculate de la data pronunțării hotărârii prin care se constată obligația de reparare a prejudiciului (a se vedea în acest sens Hotărârea Dumortier și alții/Consiliul, EU:C:1979:223, punctul 25, Hotărârea din 27 ianuarie 2000, Mulder și alții/Consiliul și Comisia, C-104/89 și C-37/90, Rec, EU:C:2000:38, punctul 35, și Hotărârea din 26 noiembrie 2008, Agraz și alții/Comisia, T-285/03, EU:T:2008:526, punctul 55). În conformitate cu jurisprudența, rata dobânzii aplicabile este calculată pe baza ratei stabilite de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de refinanțare, aplicabilă în perioada în discuție și majorată cu două puncte procentuale (Hotărârea din 13 iulie 2005, Camar/Consiliul și Comisia, T-260/97, Rec, EU:T:2005:283, punctul 146, și Hotărârea Agraz și alții/Comisia, EU:T:2008:526, punctul 55).
- 152 În aceste condiții, se impune constatarea că Consiliul trebuie să plătească dobânzi de întârziere începând cu data pronunțării prezentei hotărâri până la plata integrală a despăgubirii acordate, calculate la rata dobânzii stabilită de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de refinanțare aplicabilă pentru perioada în discuție și majorată cu două puncte procentuale.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 153 Este necesar să se statueze, pe de o parte, cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurii principale și, pe de altă parte, cu privire la cererea referitoare la cheltuielile de judecată aferente procedurii privind măsurile provizorii, cu privire la care, prin Ordonanța din 28 septembrie 2011, Safa Nicu Sepahan/Consiliul (T-384/11 R, EU:T:2011:545), s-a dispus că va fi soluționată odată cu fondul.
- 154 În această privință, conform articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli.
- 155 În speță, Consiliul a căzut în pretenții cu privire la cererea de anulare a înscrierii numelui reclamantei și cu privire la o parte din cererea de daune interese, în timp ce reclamanta a căzut în pretenții în special cu privire la principalul acestei din urmă cereri. În aceste împrejurări, este necesar să se decidă că Consiliul va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, jumătate din cheltuielile de judecată ale reclamantei, care va suporta cealaltă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează, în ceea ce privește Safa Nicu Sepahan Co.:**
 - **punctul 19 de la litera B a părții I din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului;**
 - **punctul 61 de la litera B a părții I din anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010.**
- 2) **Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata către Safa Nicu Sepahan a unei despăgubiri de 50 000 de euro pentru prejudiciul moral pe care aceasta din urmă l-a suferit.**
- 3) **Despăgubirea acordată Safa Nicu Sepahan va fi majorată cu dobânzi de întârziere, începând cu data pronunțării prezentei hotărâri până la plata integrală a despăgubirii respective, calculate la rata dobânzii stabilită de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de refinanțare, majorată cu două puncte procentuale.**
- 4) **Respinge în rest acțiunea.**
- 5) **Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii principale și procedurii privind măsurile provizorii, precum și jumătate din cheltuielile de judecată ale Safa Nicu Sepahan aferente aceluiași proceduri. Safa Nicu Sepahan suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii principale și procedurii privind măsurile provizorii.**

H. Kanninen

I. Pelikánová

E. Buttigieg

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 noiembrie 2014.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei	1
Procedura și concluziile părților	3
În drept	4
1. Cu privire la cererea de anulare a înscrierii numelui reclamantei pe listele în cauză	4
2. Cu privire la cererea de anulare a înscrierii numelui „societăților afiliate” reclamantei pe listele în cauză	6
3. Cu privire la cererea de daune interese	6
Cu privire la nelegalitatea conduitei imputate Consiliului	7
Cu privire la caracterul real al prejudiciului și la existența unei legături de cauzalitate	9
Cu privire la prejudiciul moral.....	10
Cu privire la prejudiciul material legat de închiderea unora dintre conturile bancare ale reclamantei și de suspendarea plăților sale în euro de către băncile europene	12
Cu privire la prejudiciul material legat de încetarea relațiilor comerciale de către furnizorii europeni ai reclamantei	13
– Cu privire la contractul cu Mobarakeh Steel Company	14
– Cu privire la contractul privind modernizarea echipamentului electric al digului de pe Eufrat din Siria.....	14
– Cu privire la contractul având ca obiect construirea de substații electrice la Kunduz și la Baghlan (Afganistan)	15
– Cu privire la celelalte elemente prezentate de reclamantă	16
Cu privire la dobânzi.....	17
Cu privire la cheltuielile de judecată	18